تعادلات پاراژنزی، تخمین دما و X_{CO2} تشکیل سنگهای کالک- سیلیکات منطقه جلبر؛ جنوب ارومیه

منير مجرد*

دانشگاه ارومیه، دانشکده علوم، گروه زمینشناسی

*m.modjarrad@urmia.ac.ir

دریافت: ۹۲/۸/۲۱ پذیرش: ۹۲/۱۰/۷

چکیدہ

دولومیتهای سیلیسی منطقه جلبر به واسطه نفوذ توده آلکالی گرانیتی بالستان در اوایل سنوزوئیک دچار دگر گونی مجاورتی شده اند. پاراژنز اصلی مشاهده شده در منطقه Tr±Di حیات Cal+Tlc+Srp میباشد. تالک اولین کانی تولید شده در هاله مجاورتی بوده و به همراه کانیهای کربناته دیگر و اندکی کوارتز تخریبی مولد سرپانتین به عنوان فراوان ترین کانی ظاهر شده، در منطقه بوده است. با پیاده کردن ترکیب شیمیایی واقعی نمونههای تجزیه شده در نمودار سازگاری SCM ملاحظه میشود تمامی نمونهها تقریبا در امتداد خط اتصال کلسیت – سرپانتین قرار می گیرند. این مطلب بیانگر در حال تعادل بودن این پاراژنز در کالک – سیلیکاتهای منطقه مذکور است. با در نظر گرفتن عدم تبلور الیوین و بروسیت و فشار ثابت ۲ کیلوبار برای دگرگونی مجاورتی و با کمک پتروژنتیک گریدهای استاندارد بیش ترین دمای ناشی از نفوذ توده در کربناتهای جلبر کمتر از ۵۰±۵۰ درجه سانتیگراد ارزیابی شده است. با توجه به اینکه سرپانتین در این نوع سنگها تنها تحت شرایط سیال بسیار غنی از آب متبلور میشود و با استفاده از موکالک، X کمک پتروژنتیک گریدهای استاندارد در این نوع سنگها تنها تحت شرایط سیال بسیار غنی از آب متبلور میشود و با استفاده از موکالک، X کمک پتروژنتیک مرونک

واژههای کلیدی: تخمین دما و X co2 ؛ ترموکالک؛ جلبر؛ سرپانتین؛ کالک- سیلیکات

مقدمه

اهداف مختلفی از مطالعه سنگهای دگرگونی دنبال میشود ولی همه آنها در نهایت به هدف درک تکامل پوسته زمین میرسند [۱۴]. در طی دگرگونی مجاورتی فرآیندهای زیر میتواند رخ دهد: درشتشدگی، تشکیل بلورهای جدید، متاسوماتیسم، آناتکسی و تغییر شکل. دو مورد اول در همه هالههای مجاورتی رخ میدهند، در حالیکه سه مورد باقی مانده با درجات متفاوت در هالههای مختلف ظاهر میشوند که بستگی به ترکیب سنگ اولیه، توده و درجه حرارت دارد [۱۰]. به طور کلی نوع ممکن است روی دهد: ایزوشیمیایی، آلوشیمیایی و منحصرا تغییرات بافتی [۴]. در سنگهای آهکی خالص دگرگونی مجاورتی صرفا باعث درشتشدگی دانهها (coarsening) می شود [۱۲].

سنگهای رسوبی کربناته اغلب از ,MgCO3 سنگهای رسوبی کربناته اغلب از ,SiO2 تشکیل یافتهاند، که با گرایش به سمت پلیتی شدن میزان Al₂O3, K₂O آنها افزایش مییابد. ترکیب سیال اثر مهمی بر مجموعههای پدید آمده دارد [۳]. در این

سنگها X_{H20}, X_{C02} تغییرات زیادی نشان میدهند و بزرگترین کنترل کننده مجموعههای پدید آمده و دمای واکنش هستند [1۵]. به طور کلی X_{C02} بالا، بازدارنده انجام واکنشها میباشد و این واکنشها برای انجام نیازمند دمای بیشتری خواهند بود.

برای سنگهای آهکی و دولومیتهای سیلیسی تنوع ترکیب شیمیایی به معنای افزایش واکنشهای انجامپذیر است. حضور تالک، ترمولیت و دیوپسید و در دولومیتهای سیلیسی، فورستریت در دماهای بالا در هاله مجاورتی مشخص است. ولاستونیت در کالک-سیلیکاتهای خاصی در نزدیکی تودههای نفوذی بزرگ دیده میشود، اما در دگرگونی ناحیهای به چشم نمیخورد. دمای تشکیل این کانی تا اندازه زیادی از نسبت 20/CO2 سیال تاثیر میپذیرد. در کربناتهای نسبت 420/CO2 سیال تاثیر میپذیرد. در کربناتهای نسبت 420/CO2 سیال تاثیر میپذیرد. در کربناتهای شدن سیلیکاتهای Al, Ca مثل اپیدوت، گروسولار و هورنبلند پدید میآیند. وجود 420 باعث تشکیل مسکویت یا فلوگوپیت خواهد شد [۳].

منطقهبندی در بیشتر هالههای سنگهای رسی به طور منظم و به صورت متحدالمرکز نسبت به توده یافت میشوند، در حالیکه منطقهبندی سنگهای آهکی بسیار نامنظمتر است که احتمالاً به دلیل کنترل این فرایند توسط ترکیب، ساختمان و بخصوص نفوذپذیری سنگهای اطراف در برابر سیالات مهاجم است [۷].

زمينشناسي منطقه

منطقه جلبر در جنوب اروميه، غرب درياچه اروميه، حد فاصل روستاهای جلبر و بالستان، و ورقه ۱:۱۰۰۰۰ اشنویه قرار گرفته است. در این ناحیه دولومیتها و کربناتهای سیلیسی متعلق به سازند باروت با نفوذ توده آلكالى گرانيتى بالستان كه سن آن بروش پتاسيم-آرگون بر روی فلدسیارها ۲±۷۶ میلیون سال تعیین شده [7]، بصورت مجاورتی دگرگون شدهاند. واحدهای سنگی شناخته شده در این منطقه شامل ردیفی از سنگهای پرکامبرین تا عهد حاضر هستند. سنگهای شیستی و گنیسی و سازند کهر وابسته به زمان پرکامبرین پی سنگ اصلی منطقه را تشکیل میدهند. این منطقه در زونبندیهای رایج از قبیل زونبندی [۵] در محدوده زون سنندج – سيرجان قرار مي گيرد (شكل ١а). نقشه زمینشناسی ساده شده منطقه پس از اقتباس از نقیزاده [7] اصلاح و در شکل ۱b آورده شده است. واحدهای آهکی پالئوزوئیک که بر اثر نفوذ توده بالستان در این ناحیه دگرگون شدهاند به شرح زیر می باشند: Ed s place

این واحد تناوبی از دولومیت و آهک دولومیتی تودهای تا ضخیم لایه است که میان لایههای نازکی از شیل تیره رنگ در بر دارد که با توجه به وضعیت چینهای آن هم ارز سازند سلطانیه معرفی شده است. لایههای کربناتی این واحد با رنگ خاکستری روشن یا زرد کمرنگ، نودولها یا باندهایی از چرت دارند و به دلیل مجاورت با تودههای نفوذی متبلور و آثار فسیلی در آنها دیده نشده است. مرز پائین این واحد گسله و نامشخص است ولی به تدریج به سمت بالا به سازند باروت تبدیل می شود. E_{bt}

رخنمون این واحد در بخش بزرگی از منطقه نمایان است. از نظر سنگی تناوبی از سنگآهک، دولومیتهای ضخیم لایه و متبلور و شیل به رنگ خاکستری تیره را در بر

دارد. دولومیت و سنگ آهک حاوی نودول های چرتی در اندازه چند سانتیمتر بوده که به صورت برجسته و غالبا به موازات هم و در امتداد لایهبندی دیده میشوند. این سازند تحت تاثیر دگرگونی مجاورتی به طور محلی به مرمر تبدیل شده و کانیهای اپیدوت و کلریت را در آن ایجاد و باعث رنگ سبز مرمر شده است (معدن جلبر، منطقه نمونهبرداری).

E_m واحد

رخنمونهای این سازند با یکسری دولومیت و سنگ آهکهای دولومیتی بر روی ماسه سنگهای کوارتزیتی سفید رنگ (تاپ کوارتزیت) شروع می شوند. به سمت بالا سنگآهکها و دولومیتهای ضخیم لایه جای خود را به آهکهای مارنی متناوب با شیل می دهند که حاوی قطعات تریلوبیت می باشند و سن کامبرین را نشان می دهند. مرز فوقانی این واحد با سازند روته از نوع ناپیوستگی هم شیب می باشد. بیش ترین ضخامت این واحد به حدود چهار صد متر می رسد.

سنگ آذرین (واحد fg)

سنگهای توده آلکالی گرانیتی بالستان بافت گرانولار متوسط تا درشت بلور دارند. ترکیب کانی شناسی آنها شامل فلدسپات آلکالن، کوارتز و کانی های فرعی شامل فلوئوریت، آپاتیت، تیتانیت، کانی های کدر و زیر کن می باشد.

به دلیل کمبود کانی مافیک، این سنگها تقریبا هولولوکوکرات میباشند. سنگهای این واحد بدون انکلاو میباشند. سن این توده بر اساس شواهد صحرایی بعد از پرمین و قبل از میوسن میباشد. سن سنجی بروش پتاسیم – آرگون بر روی فلدسپاتهای این توده سنی حدود ۷۶ تا ۷۷ میلیون سال را نشان داده است [۲]. سن نسبی بعد از ژوراسیک، قبل از ائوسن برای آن صحیح به نظر میآید. ماهیت این توده آلکالن بوده و از نوع گرانیتهای A میباشد.

روش مطالعه

پس از مطالعات اولیه و نمونهبرداری صحرایی، تعداد ۳۰ مقطع میکروسکوپی از کالک – سیلیکاتها تهیه و جهت شناسایی پاراژنزها و مجموعههای کانیایی مورد مطالعه قرار گرفت (جدول ۱). پس از این مرحله تعداد ۵ عدد از نمونهها برای تعیین ترکیب شیمیایی سنگ کل برای

استفاده در نمودارهای سازگاری مورد تجزیه شیمیایی به روش ICP-MS قرار گرفت. این آنالیزها در آزمایشگاه SGS کشور کانادا انجام گرفته است. همچنین برای تعیین نوع کانیهای اکسید فلزی از آنالیز XRD در شرکت تجزیه مواد معدنی کانپژوه نیز استفاده شد. از

جـدول ۱. نتـایج مطالعـات پتروگرافـی ناحیـه جلبـر. موقعیـت طـول و عـرض نمونـههـا مشـخص بـوده و علائــم X, x, t بـه ترتیـب بـه معنـی کـانی بـا فراوانـی زیـاد، کـم و خیلـی کـم بکـار رفتـه اسـت. علائـم اختصـاری کـانیهـا از [۱۱] گرفتـه شده است.

sample	G.R.	Cal	Qtz	Phl	Di	Tr	Atg	Tlc	Cln	Ore
J01	N 371020.1	Х								
	E 452155.5									
.102	N 371019.1	х				t				
0	E 452156.1	~				·				
.103	N 371020.0	х					x			
0.00	F 452155 8						~			
104	N 371019 6	x				x				
J • 1	F 452155 4	~				λ				
105	N 371022 2									
305	F /152156 9									
107	L 432130.3	V								
J 00	N 3/1022.3	X	t				х			
	E 452156.9									
JU/A	N 371022.0	Х								Х
	E 452156.3									
J07B	II	Х			Х	х				
J07C	II	Х			х					
J07D	II	Х		Х		t			t	Х
J08	N 371022.5	Х					Х			х
	E452156.6									
J09	N 371022.9	Х						Х	t	
	E 452156.8									
J10	N 371022.9	Х					Х			
	E 452156.3									
J11	N 371023.6									
	E 452156.4									
JL1	N 371020.7	Х						Х		
	E 452156.5									
JL3	н	Х				х				х
JL10	п	Х					х			
JL14	п	Х			t					
JL15	п	Х					Х			
JL17	N 371021.9	х								
	E 452155.9									
JL18A	N 371022.6	х	х	Х					t	Х
	E 452156.9									
JL18B	"	Х								
JL18C	"	Х							t	t
JL18D	н	х		х						х
JL18E	"	х		Х						х
JL19		х					х			

محاسبات برنامه كامپيوترى THERMOCALC v3.3

تهیه شده بر اساس دادههای ترمودینامیکی [۹] نیز برای

تعیین X_{CO2} سیال دگرگونی استفاده شد. علائم اختصاری

کانیها در این نوشته از [۱۱] گرفته شده است.

شکل ۱. a زونبندی شمال غرب ایران از [۵] به همراه موقعیت منطقه مورد مطالعه. b نقشه زمین شناسی اقتباس [۲] و اصلاح شده منطقه جلیر.

بحث

پتروگرافی

تصاویر میکروسکوپی متعددی از نمونههای منطقه تهیه شده که تعدادی از آنها برای نشان دادن تبلور کانیهای شاخص یا بافتهای تعادلی بین کانیها ارائه شده است. شکل ۲ برای معرفی کانیهای کلسیت، دولومیت، تالک، ترمولیت، سرپانتین، کلینوپیروکسن (دیوپسیدی)، مسکویت، کوارتز و کانیهای فلزی آورده شده است. جدول ۱ نتایج پتروگرافی بر روی سنگهای مورد مطالعه مشاهده شده در برخی نمونههای متاسوماتیک از آنالیز میتای در مرکز تحقیقاتی کانپژوه استفاده شد. با استفاده از این روش معلوم شد کانی فلزی موجود مگنتیت بوده است.

ژئوشیمی سنگ کل

با تجزیه شیمیایی سنگها علاوه بر دستیابی به ترکیب اکسیدهای عناصر اصلی در این سنگها، فراوانی ۳۸ عنصر کمیاب و نادر خاکی نیز مشخص شد. در این مقاله

به تناسب موضوع فقط از عناصر اصلی صحبت شده است. جدول ۲ نتایج آنالیز برای عناصر اصلی را نشان میدهد. در کربناتهای دولومیتی دگرگون شده منطقه جلبر ناخالصی های سیلیس (۳ تا ۳۰ درصد)، آلومین (۰/۲ تا ۵ درصد) و اکسید پتاسیم تا ۲ درصد حضور دارد (جدول ۲). وجود همین مقدار ناخالصی باعث تبلور کانیهای سیلیکاته از قبیل تالک، سرپانتین، ترمولیت، کلینوپیروکسن (احتمالا دیوپسید) و مسکویت در نمونههای مورد مطالعه شده و در نهایت منجر به تولید سنگهای کالک – سیلیکات دگرگون، شده است [۱]. فراوانی آهن (بدون تفکیک دو و سه ظرفیتی آن) در یک نمونه حاوی اکسید فلزی تا ۱۸ درصد گزارش شده است. فراوانی ۲۰ تا ۴۰ درصد مواد فرار نشانگر حجم بالای سیال آب و CO₂ در این سنگها میباشد که باعث تولید کانیهای آبدار در نتیجه واکنشهای دگرگونی شده است. به منظور نشان دادن موقعیت ترکیبی نمونههای کالک – سیلیکات جلبر، از مثلث SCM-HC که توسط بوخر و فری در ۱۹۹۴ [۸] پیشنهاد شده استفاده شد (شکل۳). در ترسيم اين نمودار فرض بر اين بوده كه در سیستمهای کربناته همواره آب و گاز کربنیک به میزان

مورد نیاز و بیش از آن در اختیار سیستم میباشد. حضور فراوان کانیهای تالک و سرپانـتین در ایـن سنـگها میتواند فرض اشباع بودن سیستم از آب را توجیه کند. به قرارگیری ترکیب شیمی سنگ کل نمونهها در محدوده اتصال کانیهای تالک – کلسیت – سرپانتین در شکل ۳

توجه شود. هم چنین نبود الیوین در این نمونهها و حضور فقط مقدار کمی کلینوپیروکسن و ترمولیت در این نمونهها بی شک با ترکیب شیمی سنگ کل نمونهها رابطه دارد.

شکل ۲. تصاویر میکروسکوپی از نمونههای مورد مطالعه. b, h در حالت PPL و بقیه در حالت XPL تهیه شدهاند.

شــکل۳. نمــودار ترکیبــی SCM-HC ارائــه شــده توســط بــوخر و فــری [۸] کــه موقعیــت نمونــههـای مــورد مطالعــه بــر روی آن پیـاده شــده اســت. همــانطور کــه مشــاهده مــیشــود همــه نمونــههـا بــر روی مثلــث پاراژنتیــک تالـک – کلســیت – سریانتین قرار گرفتهاند.

sample	J09	J07B	JL15	JL18A	J07C
SiO ₂	17.4	3.64	30.3	18.8	3.72
Al_2O_3	1.25	0.18	0.30	5.09	0.19
Fe_2O_3	0.83	0.18	0.57	18.7	0.18
Cr_2O_3	< 0.01	< 0.01	< 0.01	< 0.01	< 0.01
CaO	36.8	51.4	14.9	25.4	51.4
MgO	11.7	3.59	30.1	13.2	3.67
MnO	0.06	0.04	0.02	0.14	0.04
Na ₂ O	<0.1	<0.1	<0.1	<0.1	< 0.1
K ₂ O	0.03	0.02	0.03	2.12	< 0.01
TiO ₂	0.04	< 0.01	0.02	0.17	< 0.01
P_2O_5	0.02	0.02	0.03	< 0.01	0.02
LOI	30.7	40.4	21.8	17.8	40.5
Total	98.9	99.5	98.7	101.5	99.8

جدول ۲. فراوانی اکسید عناصر اصلی در نمونههای منطقه جلبر.

نمودارهای سازگاری

پس از استخراج پاراژنزهای موجود در کالک – سیلیکاتهای منطقه جلبر و نیز با توجه به فراوان ترین اکسیدهای موجود در شیمی سنگ کل آنها (جدول ۲) سیستم مناسب جهت بررسی توالی واکنشهای رویداده در اثر دگرگونی مجاورتی، سیستم -CaO-MgO-SiO در اثر دگرگونی مجاورتی، سیستم -CaO-MgO-SiO رویدادم اندکی کوارتز تخریبی توسط این دولومیتهای رسوبی با اندکی کوارتز تخریبی توسط این سیستم قابل بررسی است. حضور سایر سازندهها مانند سیستم قابل بررسی است. حضور سایر میژندهها مانند اندکی اپیدوت، میکا، گارنت و فلدسپار می شوند، به جز اندکی اپیدوت، میکا، گارنت و فلدسپار می شوند، به جز یک نمونه مالال در بقیه نمونهها قابل توجه نیست. لیک فرض اساسی حضور مقدار کافی سیال 20-CO

باعث می شود که بتوان این دو اکسید را به عنوان فاز اضافی در نظر گرفته و سیستم سهتایی SCM را برای بررسی تعادل فازها انتخاب نمود. با توجه به اینکه ترکیب شیمیایی سنگ کل نمونهها در دست است، می توان با ترسیم نمودارهای سازگاری فازها، از در حال تعادل بودن یاراژنز در نظر گرفته شده اطمینان حاصل نمود.

لیست پاراژنزها و واکنشهای پیشنهادی برای ایجاد آنها و نمونههای سنگی که پاراژنز در آنها مشاهده شده، در جدول ۳ خلاصه شده است. واکنشهایی که رخداد آنها توسط مشاهده بافتهای واکنشهای محتمل تر به نظر میرسد توسط علامت ستاره مشخص شدهاند.

سپس مقادیر مولی اکسیدهای کلسیم، سیلیسیم و منیزیم در نمونهها محاسبه شده و در نمودارهای

سازگاری پیاده شده است. همانگونه که در شکل ۴ ملاحظه میشود محل قرارگیری ترکیب سنگ کل نمونهها در داخل مثلثهای پاراژنتیک، دقیقا با تعادل فازی پیشنهاد شده همخوانی دارد. واکنشهایی که احتمال رخداد آنها با توجه به تعادل بافتی مشاهده شده در مقطع میکروسکوپی بیشتر بوده است توسط علامت ستاره در جدول ۳ معین شده اند.

نمودارهای سازگاری برای واکنشهای احتمالی رخداده در اغلب نمونههای منطقه جلبر ترسیم شده و موقعیت ترکیبی دقیق سنگ کل نمونههای مورد مطالعه نیز بر روی تک تک آنها پیاده شده است (شکلهای ۴ و ۵). با هدف مطالعه دقیقتر نمونه های حاوی کانیهای میکایی یک سری دیگر از واکنشها و نمودارهای سازگاری مورد بررسی قرار گرفت. این دسته از سنگها

در جدول ۳ در زیر سیستم AKM-QC آورده شدهاند. با توجه به متاسوماتیسم پتاسیم در برخی نمونهها که منجر به تولید میکاهای درشت در حد قابل مشاهده در نمونههای ماکروسکوپی شده است (نمونه JL18A) لزوم بررسی این دسته از سنگها در یک سیستم مجزای حاوی پتاسیم احساس شد. لذا تولید مسکویت و کلریت مشاهده شده در جوار لذا تولید مسکویت و کلریت مشاهده شده در جوار کلسیت طی واکنشها و نمودارهای دیگری مطالعه شد (شکل۶). همانطور که شکل نشان میدهد موقعیت ترکیبی نمونه مد نظر در مرکز مثلث پاراژنتیک یا بر روی نشان دهنده تعادلی بودن مجموعه کانیایی با ترکیب نشان دهنده تعادلی بودن مجموعه کانیایی با ترکیب سنگ کل نمونه می باشد.

شکل ۵. نمودارهای سازگاری برای شرایط تولید سرپانتین از ترمولیت.

جــدول ۳. پاراژنزهــای غالــب در نمونــههـای مطالعــه شــده، واکــنشهــای تولیــد کننــده آنهــا و شــماره نمونــههــایی کــه
پـاراژنز در آنهـا مشـاهده شـده آورده شـده اسـت. واكـنشهـايي كـه رخـداد آنهـا توسـط مشـاهده بافـتهـا محتمـل تـر
به نظر میرسد توسط علامت ستاره مشخص شدهاند.

		ىك شكارة مساحق شكاة ك	عرشى رشاه توشك فار
	Probable reactions at the SCM (H ₂ O and CO ₂ in	Stable	Sample No.
	excess) system	paragenesis	
r1	* 3Dol+4Qtz+H ₂ O=Tlc+3Cal+3CO ₂	Cal+Tlc	J09, JL1
r2	5Tlc+4Qtz+6Cal=3Tr+6CO ₂ +2H ₂ O	Cal+Tr	J02, J04,
r3	* 2Tlc+3Cal=Tr+Dol+CO ₂ +H ₂ O		JL3
r4	$8Qtz+5Dol+H_2O=Tr+3Cal+7CO_2$		
r5	* Tr+3Cal=4Di+Dol+CO ₂ +H ₂ O	Cal+Di+Tr	J07B
r6	Tr+3Cal+2Qtz=5Di+3CO ₂ +H ₂ O	Cal+Di	J07C, JL14
r7	2Qtz+Dol=Di+2CO ₂		
r8	* 107Dol+17Tr+107H ₂ O=141Cal+4Atg+73CO ₂	Cal+Atg	J03, J06,
r9	47Tlc+30Dol+30H ₂ O=15Tr+2Atg+60CO ₂		J08, JL10,
r10	31Tr+45Cal=Atg+107Di+45CO ₂		JL15,
			JL19, JL21
	Probable reactions at the AKM (Qtz and Cal in excess)		
	system		
r11	8Kfs+3Cln=3Ms+9Qtz+5Phl+4H2O		
r12	*Ms+8Dol+3Qtz+4H ₂ O=Phl+Cln+8Cal+8CO ₂	Cal+Phl+Cln+Qtz	JL18A
r13	Ms+5Dol+3Qtz+3H ₂ O=Kfs+Cln+5Cal+5CO ₂		
r14	*5Ms+8Tr+12H ₂ O+16CO ₂ =5Phl+5Cln+49Qtz+16Cal	Cal+Phl+Tr+Cln	J07D
r15	* 5Kfs+5Tlc=5Phl+20Qtz	Cal+Phl+Qtz	
r16	5Kfs+3Tr+2H ₂ O+6CO ₂ =5Phl+24Qtz+6Cal		
r17	* Kfs+3Dol+H ₂ O=Phl+3Cal+3CO ₂	Cal+Phl	JL18D, E

دماسنجى

برای تخمین دمای دگرگونی مجاورتی اطراف توده آلکالی گرانیتی بالستان از شبکه پتروژنتیک استاندارد تهیه شده توسط بوخر و فری [۸] برای سنگهای کربناته استفاده شد (شکل ۷). با در نظر گرفتن فشار تقریبی ثابت حدود ۲ کیلوبار برای دگرگونی مجاورتی، عدم تبلور کانی فورستریت در هاله مجاورتی و همچنین عدم مشاهده

مجموعه دولومیت – ترمولیت در سنگهای مطالعه شده، بیشینه دمای تجربه شده در هاله توده بالستان منطقه جلبر کمتر از ۶۰۰ درجه سانتی گراد بوده است. در واقع واکنش تولید کننده فورستریت سقف دمایی این دگرگونی محسوب می شود. برونزد کوچک این توده در سطح زمین و نیز تاثیر گذاری دما پائین آن بر سنگهای دیواره حکایت از کم حجم بودن آن دارد.

تخمين X _{CO2}

با هدف تعیین نسبت بین آب و گاز کربنیک در سیال در حال تعادل در سیستم دگرگونی از یک دسته نمودار دیگر بهره گرفته شد. با استفاده از نمودار دیگری [۸]، مشخص شد که پایداری سرپانتین در دولومیتهای دگرگون شده منوط به غنی بودن سیال از آب به میزان زیاد میباشد. بطوری که در ترکیب سیال حاضر در طی دگرگونی باید X_{CO2}<0.05 باشد تا امکان پایداری سرپانتین در مجموعه وجود داشته باشد. همانند نمودار قبل واکنش تولید فورستریت و نیز بروسیت سقف دمایی برای حضور مجموعه سرپانتین+ کلسیت بوده و دمای کمتر از ۴۷۰ درجه سانتی گراد را برای آن پیشنهاد می-کند (شکل ۸). مقدار کمی X co₂ در دمای پائین تر امکان تبلور مقدار زیادی تالک که در منطقه بوفور مشاهده می شود را می دهد. در سنگهایی که ناخالصی سیلیس بیش تری داشتهاند از فقدان ولاستونیت در این نمونهها برای تعیین دمای اوج استفاده شده است. این نمودار دمای حدود ۵۵۰ درجه سانتیگراد را در حضور X_{CO2}<0.1 ييشنهاد مى كند (شكل ٩).

همچنین از نمودارهای ارائه شده توسط اسپیر [۱۴] که بر پایه دادههای ترمودینامیکی [۶] ترسیم شده و نمودار دیگری از بوخر و فری [۸] برای تایید پر آب بودن سیال موجود در کالک – سیلیکاتهای جلبر استفاده شده است (شکلهای ۱۰ و ۱۱). در همه این نمودارها واکنشهایی که رخداد آنها احتمال بیشتری داشته است با مربع توپر مشخص شدهاند. در تعدادی از نمونهها بدلیل خلوص بالا فقط درشتشدگی دانهها اتفاق افتاده و با افزایش درجه دگرگونی این اندازهها بزرگتر شده است (مانند نمونه Jo1). حضور فاز ناخالصی در کنترل این اندازهها نقش بسزایی دارد [۱۲]. برای تعیین دقیقتر ترکیب سیال حاضر در سیستم مورد مطالعه از برنامه کامپیوتری THERMOCALC v3.3 نيز بهره گرفته شد. از ميان واکنشهای متعددی که این برنامه برای کالک -سیلیکاتهای منطقه پیشنهاد کرده است، تعداد زیادی در X_{CO2} حدود ۰/۰۵ همدیگر را قطع کردهاند (شکل ۱۲). همچنین دمای حدود ۵۵۰-۴۰۰ درجه سانتی گراد برای یایداری پاراژنزهای مشاهده شده مشخص میشود که در تطابق با دمای بدست آمده از روش قبلی است.

Temperature (°C)

شکل ۷. شبکه پتروژنتیک استاندارد [۸] برای تعیین دمای ناشی از نفوذ توده بر سنگهای هاله در منطقه جلبر. علامت ستاره

معرف بیشینه دمای تجربه شده توسط هاله میباشد.

شکل ۸. نمودار T-X_{CO2} ارائه شده [۸] برای فشار ثابت ۲ کیلوبار در حضور دولومیت و کلسیت اضافی که نشان میدهد میزان فراوانی آب در سیال موجود در سیستم بسیار بیشتر از گاز کربنیک بوده است.

شکل ۹. نمودار دما – کسر مولی سیال از [۸] برای سنگهای با سیلیس بیشتر در فشار ثابت ۲ کیلوبار که از منحنی واکنشی تولید ولاستونیت و عدم تبلور آن بعنوان بیشینه دمایی استفاده شده است.

شکل ۱۰. نمودار T-X برگرفته شده از [۱۴] که بر مبنای دادههای ترمودینامیکی [۶] و برنامه PTX ارائه شده توسط [۱۳] برای سیستم SCM-HC ترسیم شده است.

شکل ۱۱. نمودار T-X برگرفته شده از [۸] برای سیستم KCMAS-HC که برای نمونههای پر پتاسیم استفاده شده، ترسیم شده است.

شــــکل ۱۲ نتیجــه محاســـبات برنامـــه v3.3 THERMOCALC بــرای نمونـــههـای جلبــر. اکتیویتــه فازهــای کانیـایی در ایــن محاســبه یــک در نظــر گرفتــه شــده اســت. واکــنشهـای دخیـل در محاســبه در شــکل آمــده اسـت. اکثر آنها در غلظت پائین CO₂ همدیگر را قطع کردهاند.

نتيجهگيرى

کالک– سیلیکاتهای ایجاد شده در اثر دگرگونی مجاورتی در منطقه جلبر ارومیه حاوی مجموعه کانیایی كلسيت+تالك+سر پانتين±تر موليت±ديو پسيد مي باشد. ترکیب شیمیایی سنگ کل کالک – سیلیکاتھا نشانگر در حال تعادل بودن پاراژنز فوق و صحت نسبی سری واکنشهای پیشنهاد شده میباشد. با دقت در موقعیت پیاده شده ترکیب شیمیایی نمونهها در نمودار سازگاری SCM مشخص می شود تمامی نمونه ها تقریبا در امتداد خط اتصال (Tie Line) كلسيت – سريانتين قرار می گیرند. این مطلب نشان میدهد که پاراژنز فراوان Cal+Srp در نمونههای مطالعه شده در حال تعادل ترمودینامیکی بوده است. با توجه به عدم تبلور فورستریت و حضور همیشگی و فراوان سرپانتین در این نمونهها، واكنش توليد كننده اليوين معرف سقف دمايي انتشار یافته از سوی توده به هاله مجاورتی میباشد. بیشترین دمای ثبت شده در هاله حدود ۵۰±۵۰۰ درجه سانتی،گراد تعیین شده است. با استفاده از نمودارهای استاندارد و محاسبات برنامه THERMOCALC v3.3 ترکیب سیال بسیار غنی از آب ارزیابی شده و دمای تخمینی، تایید شده است. به احتمال زیاد بخشی از آب مربوط به سیالات موجود در سنگهای رسوبی قبل از شروع دگرگونی بوده و بخشی از آن از توده تامین شده است. برای درک دقیق منشأ سیال نیاز به مطالعات ايزوتوپي ميباشد.

تشكر و قدرداني

نویسنده بر خود لازم میداند از اساتید ارجمند آقایان دکتر سپاهی گرو و دکتر مؤذن که نظرات سازنده شان در بهبود مقاله اثر زیادی داشت کمال تشکر را داشته باشد. همچنین از معاونت پژوهشی دانشگاه ارومیه که هزینه های مالی انجام این تحقیق را فراهم نمودند، سپاسگزاری می شود.

منابع

- [۱] مجرد، م (۱۳۸۹) تعادلات فازی در کالک سیلیکاتهای جلبر ارومیه. چهاردهمین همایش انجمن زمینشناسی ایران، ارومیه.
- [۲] نقیزاده، ر (۱۳۸۳) نقشه زمینشناسی ۱:۱۰۰۰۰ اشنویه.
 شماره ۲۱۵۲. سازمان زمینشناسی کشور.
- [3] Barker A.J (1990) Introduction to metamorphic textures and microstructure, Blackie USA, Chapman and Hall, New York.
- [4] Barton M.D., Staude J.M., Snow E.A., Johnson D.A (1991)a Aureole systematic, In: Contact metamorphism, Kerrick DM (ed) Reviews in Mineralogy (26). Mineralogical Society of America.
- [5] Berberian M. and King C.P (1981) Towards a paleogeography and Tectonic evolution of Iran, Canadian Journal of Earth Sciences, 19: 210-265.
- [6] Berman R.G (1988) Internally-consistent thermodynamic data for minerals in the system Na₂O-K₂O-CaO-MgO-FeO-Fe₂O₃-Al₂O₃-SiO₂-TiO₂-H₂O-CO₂, Journal of Petrology, 29:445-522.

- [7] Best M.G (1982) Igneous and metamorphic petrology, WH Freeman, San Francisco, 630pp.
- [8] Bucher K. and Frey M (1994) Petrogenesis of metamorphic rocks, Translated by Valizadeh M.V. and Sadegian M. in to Persian. Tehran university press, 404p.
- [9] Holland T.J.B. and Powell R (1998) An internally consistent thermodynamic dataset for phase of petrological interest, Journal of Metamorphic Geology, 16: 309-343.
- [10] Kerrick D.M (1991) Overview of Contact Metamorphism, In: Contact metamorphism, Kerrick DM (ed) Reviews in Mineralogy (26) Mineralogical Society of America.
- [11] Kretz R (1983) Symbole for rock-forming minerals, American Mineralogist, 68: 277-279.
- [12] Moazzen, M. and Modjarrad, M. 2005. Contact metamorphism and crystal size distribution studies in the Shivar aureole, NW Iran., Geological Journal, 40: 499-517.
- [13] Perkins E.H., Brown T.H., Berman R.G (1986) PTX-SYSTEM : Three programs for calculation of pressure-temperaturecomposition phase diagrams, Computers and Geosciences, 12 :749-755.
- [14] Spear, F.S (1993) Metamorphic phase equilibria and Pressure-Temperature-Time Paths, Mineralogical Society of America, 799p.
- [15] Walther L.S. and Helgeson H.C (1977) Calculation of the thermodynamic properties of aqueous silica and the solubility of quartz and its polymorphs at high pressure and temperatures, American Journal of Science, 277.